

Arend Lammertink <lamare@gmail.com>

Het "dagboek" van de moeder van Marianne Vaatstra.

Arend Lammertink <lamare@gmail.com>

Mon, Nov 11, 2013 at 3:33 PM

To: De voorzitter van Tweede Kamer der Staten Generaal <voorzitter@tweedekamer.nl>

Cc: p.omtzig@tweedekamer.nl

Geachte voorzitter,

Naar aanleiding van het optreden van Peter R. De Vries in de Wereld Draait Door over het dagboek van de moeder van Marianne Vaatstra heb ik eens gekeken op de site van de heer Dankbaar, die door de heer de Vries volgens zijn inmiddels beproefde 'trial by media' formule publiek aan de schandpaal genageld werd.

Al snel werd duidelijk dat de zaak een stuk genuanceerder ligt dan door de media wordt voor gespiegeld. Zo is er geen sprake van de publicatie van het dagboek zélf door de heer Dankbaar, maar van een nieuw boek waarin citaten uit het dagboek verwerkt zijn. En aangezien niet duidelijk is welke citaten verwerkt zijn in het boek voordat dit gepubliceerd is, is de kans dat de heer Mosckowicz namens zijn client de publicatie van dit boek op voorhand kan verbieden klein. Dit valt namelijk onder het citaatrecht en niet onder auteursrecht.

Maar goed, dit is niet de reden dat ik u schrijf, dat zoekt de rechter wel uit. De reden dat ik u schrijf is dat, zo de heer De Vries in het genoemde TV programma aangaf, het erg verontrustend is dat de heer Dankbaar aanhangers heeft die hem steunen. Erg verontrustend voor de heer De Vries en het Openbaar Ministerie en Justitie, wel te verstaan.

Geheel en al los van de vraag of de eigenlijke dader nu achter de tralies zit of niet, daar verschillen de meningen over, beschrijft de moeder van Marianne in haar "dagboek" namelijk niet zo zeer prive omstandigheden die van belang zijn, maar bovenal de ronduit schandalige manier waarop zij en haar man zijn behandeld door de recherche en het OM. Het OM en de recherche weigerden eenvoudigweg tips die een kennelijk ongewenste richting uit wezen na te trekken. Men gaf de familie tegengestelde verklaringen. Men gaf geen antwoord op kennelijk voor de familie belangrijke vragen, enz. enz.

Ik heb daarom het dagboek dat ik op internet het gevonden aangehecht. Hierbij enkele quotes die meteen al duidelijk maken waarom dit dagboek "verontrustend" is voor het OM:

"We zijn inmiddels verhuisd, een straat vanaf de plek waar ons kind op het kerkhof ligt. Als ik 's avonds naar bed ga, kijk ik naar de hoge

bomen waar jouw jonge leven ligt. De kerkklokken hoor ik hier vandaan veel duidelijker dan voorheen. Ik krijg dan het gevoel dat je me roept. Wat moet je een angst en pijn hebben doorstaan. Heb je nog om je ouders geroepen? Had ik je maar kunnen helpen. Ik zou mij voor jou hebben doodgevochten, om jou jonge leven te beschermen. Maar... wat er voor ons overblijft om te vechten is voor het recht. Deze dader(s) moeten worden gepakt en wij als familie moeten weten wat er precies is gebeurd. Hoe is het allemaal gebeurd? Dat dit onderzoek naar de dader(s) één grote leugen is, dat denk ik voor de volle honderd procent."

"In augustus ging Verkaik [politie/justitie] met vakantie. Ik heb nog tegen hem gezegd: 'Ik zal je dit vertellen. Het extra leed wat wij als ouders van jullie er nog bovenop krijgen, zal ik u nooit vergeven. Het klinkt hard, maar ik meen het wel'. Als ze dan totaal geen begrip voor ons als ouders op willen brengen en niet eens naar ons willen luisteren. Als Verkaik dan tegen ons zegt: 'Ik hobbel niet achter de menigte aan'. Dat komt hard aan. Mijn man zei: 'Zijn wij de menigte?

Wij zijn de ouders van Marianne. Als ouders kun je toch een goede tip geven'. Maar nee, het woord asielzoeker alleen al, daar wilden ze niets van horen. Ik heb nog gezegd: 'Verkaik, als dit groepje asielzoekers, jongens uit onze cultuur waren geweest, dan hadden [we] die andere kant op gewezen'.

Maar we hadden er alle redenen voor om nu naar het A.Z.C. te wijzen."

"Er zijn rechercheurs die in het begin van dit onderzoek zeiden, toen ze er op werden gewezen, van ga naar het A.Z.C. daar moeten jullie de dader zoeken: 'We willen wel, maar we mogen niet'. Dat zegt ons genoeg. Dan komt er bewijs na bewijs, dat het inderdaad zo is. Het is voor ons geen denken, maar wel een zeker weten, dat ze geen asielzoekers willen oppakken voor deze verschrikkelijke moord. Met dit weten moet je als ouder ook verder leven. Dat je je recht niet mag krijgen, na dit vreselijke onrecht."

Afgezien van alle overige feiten en omstandigheden die zijn verwoord in dit boek, acht ik de laatste quote op zichzelf een alarmerend gegeven als het gaat om het onderzoeken van een moordzaak waarbij een 16 jarig meisje op een verschrikkelijke manier om het leven gebracht is:

'We willen wel, maar we mogen niet'

Hoe kan het dat het rechercheurs, die geacht worden hun werk goed te doen in het belang van het publiek, verboden wordt onderzoek te doen

in een bepaalde richting waarvan ze zelf vinden dat daar aanleiding toe is? Wie geeft zo'n opdracht en waarom?

Ik verzoek u dan ook kennis te nemen van de inhoud van dit "dagboek" en dit mee te nemen in uw beraadslagingen.

Met vriendelijke groet,

Ir. Arend Lammertink,
Schoolstraat 107,
7471 WV Goor.

 dagboek.pdf
279K